

A szerencsés kiskutya

Hol volt hol nem volt, volt egyszer egy kislány, aki nagyon de nagyon szeretett volna egy igazi kiskutyát. Ezt a kislányt Lottinak hívták. Lottiék új házba költöztek. Az iskolához vezető úton nagyon sok kutyával találkoztak minden nap. Egyik nap Lotti apával ment haza az iskolából. Beértek az utcába ahol sok kiskutya lakott. Lotti szinte az összeset ismerte név szerint. Az utca elején lévő iskolával szemben építkezés volt. Ahogy odaértek apával, Lotti meglátott a kertben egy foltos kiskutyát, aki egyedül játszadozott a nagy fűben a kutyus, majd Lotti egyszer csak megszólalt:

-Apa nézd milyen aranyos!-mondta Lotti.

-Tényleg, milyen kis játékos jószág, na de gyere mennünk kell haza, köszönj el tőle!- válaszolta apa.

-Mindjárt!-válaszolta Lotti-csak még odaadom neki a maradék szendvicsemet.

Ezután minden nap találkoztak. A kiskutya a kerítésnél várta minden egyes nap a kislányt. Egyszer azonban hiába kereste az ebet, nem volt ott. Gondolta biztos elvitték sétálni. De sajnos a következő nap sem volt ott. A háznál sepregetett egy bácsi. Megszólította Lottit.

-A kiskutyát keresed?

-Igen, igen! Tetszik tudni hol van?

-Tudom. Elvittük a menhelyre, nekünk nem kell! Ott megtalálod.

Ezután otthon csak a kiskutyáról áradozott. Éjjel nappal csak azzal nyúzta anyát és apát, hogy hozzák el a menhelyről azt a kis foltos, nyakigláb kiskutyát, akit akkor el is nevezett Öcsinek. A szülők megígérték, hogy vasárnap elmennek meglátogatni. Már nagyon várta a vasárnapot. Eljött hát a látogatás napja. Amikor odaértek a menhelyre Lotti izgatottan szaladt előre.

-Csókolom! Itt van Öcsike?

-Hát milyen az az Öcsike?

-Olyan foltos, bolondos, a térdemig ér!

-De igen itt van! Gyere velem a ketrecéhez.

A ketrechez érve Öcsi egyből Lotti nyakába ugrott.

-Gyere Öcsi, mától új otthonod lesz nálunk!

Hazaérve Lotti bemutatta az új otthonát aÖcsinek, akit egy takaros kutyaház várt már.

Azóta elválaszthatatlan barátok. Legjobb barátok!